

ЈА САМ АНЂЕО!

Знаш ли како сам добио то име? Анђелс на грчком значи гласник, а ја и јесам гласник Бога. Где год ми он каже да треба, ја се појавим. У хришћанским парохијама верује се да свако дете на рођењу добије свог анђела. Стојим на твом десном рамену и покушавам да те одговорим кад хоћеш да урадиш нешто што не треба.

РАДОЗНАЈА СОВА

Велики врач – Деда мале Радознаје Сова, Мудри Којот, јесте и велики врач, односно сеоски лекар. Уколико се Радознаја Сова разболити, деда дође под његов штатор и почиње да пети. Лечење код Индијанаца не подразумева горке сируше и болне ињекције. Уместо тога, велики врач пети свом болеснику, повремено распријајући пољском прах на све стране света и посипајући га и по Радознају Сова. Велики врач се у песмама обраћа свом тотему, молићи га да му помогне да се избори с узрокном болешћу. Лечење се обавља искључиво ноћу, од сумрака до поноћи.

Тотем је дух заштитник сваког Индијанца. Увек представља неку животињу, чији дух Индијанци дује снагу и помоћу му слуша и на сваком месту. Сваки дечак и девојчица добијају свој тотем од сеоског врача. Врач им додељује тотеме на основу понашања, интересовања или карактера. Најчешће, име животиње која је свој тотем постаје и део тог имена. Радознаја Сова је своје име добила јер је волео да спуште мвари и све да отвори.

Пау-ау је индијански збор за журку. На индијанским журкама се слуша музика бубњева, а сви припадници племена плесу у нарочитом ритму са пуно перли и перја утакнутих у козе. Плес се у овом одређеном кругу – зрени. Свака група у племену има своје представнике и старешине, па тако постоји и старешина свих девојкица и старешина свих деčака. Тек када старешина каже за зрену и почиње да шире, остале из његове групе смеју да му се придруже.

Тотемски стубови помажу да се исприча нека бајка, легенда или догађај из историје. Када гледаш тотемске стубове, Радознаја Сова мисли о великим биткама и чудовиштима који су на њима испосани.

Вигвам је кућа Радознаје Сова, направљена од укрштених штапова прекривених кожом бизона и травом. Пошто се породица Радознаје Сова стално сели за стадима бизона, и кућа им је лако расклопана. Када ретне да се селе, они престо ставе коже на тресове и крему даље. На средини куће постоји отвор за дио, а један крај штапова помера се у страну и служи као улаз у кућу. Све куће у селу праве жене, па је и кућу Радознаје Сова направилa његова мајка. Требао јој је три дана да је изгради.

Када је племе у рату, онда се ископава ратна секвара, а када се разговара о миру, онда се пуши дува мпра. Претпоставља се да се секвере закопавају да би нас после мрвело да опет започнемо нови рат.

